

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 74 (1963)

Pirmdien, 1957. g. 24. jūnijā

13. gads

Nāc nākdama, Jāņu diena,
Tev ir pulka gaidītāju:
Govis gaida zāļu kroņu,
Meitas skaistas ligošanas.

Visi gaida Jāņu dienas:
Gani gaida, govīs gaida,
Ganiem siers, ganiem piens,
Govīm bērza vainadzīpi.

Jānīts brauca katru gadu,
Atved ziedu vezumiņu;
Še saujiņa, te saujiņa,
Lai zied visa pasaulīte.

Ligojiet Jāņu naktī,
Lai aug mūsu kāpostīņi,
Lai aug mūsu kāpostīņi
Kā Jāniša cepurīte.

Janis Liepiņš

VASARAS SAULGRIEŽOS

Visaugstāk šodien saule zelta loku
Met kvēlodama pāri pasaulei
Un savām laipnām un dāsnām rokām
Kā noreibusi gaismas šaltis zemē lej.

Vairs rīt tik augstu saule necelsies,
Bet pamāzām ar katru dienu zemāk ies.

Tu liksmām Jāņu dziesmām sauli sveikdams,
Uz brīdi apklusti; grimst domās prāts:
Vai mūža lielo pienākumu veicdams,
Lai tāpat apstājies un lejup ritēt sāc?

— Ik dienas tev pēc jauna darba slāpt,
Un tavas dzīves saulei vienmēr augstāk kāpt!

ZIEDU UN DARBA SVĒTKI

Ziedu tērpū uzvilksi,
Ligo diena atnākusi.
Atkal dziesmas viņo tālēs,
Atkal smaržo Jāņu zāles.

Kad saule paceļas visaugstāk
zenītā, kad plavās uzdzied Jāņu
zāles un druvas sāk vārpas
brīst, tad klāt ir skaistie Ligo
svētki. Šo liksmo dienu latviešu
tauta svinējusi kopš senie-
niem laikiem kā lielus darba
uzvaru un saules svētkus.

Māžveca ir teika, ka vienreiz
gadā uzplaukst teiksmainais pa-
pārdes zieds un laimīgs ir tas,
kam izdodas atrast un iegūt šo
reto ziedu. Daudzus gadu sim-
tus drošinieki, ticot nātojai
teikai, devās meklēt papārdes
ziedu, bet zieda nebija. Nebija
ari laimes. Tauta nospiesta sve-
šinieku un pašmāju vergturu jā-
gā saglabāja strādī sapni par
labāku dzīvi un naidu cīņai.

Un, tā, pienāca diena par
kuru sapņoja darba tauta. Ne-
bija vairs Latvija apspiedēju-
mužnieku, petēko baronu un ka-
pitalistu. Ilgi austro verdzības
tiklu nokratīja brīvība mīlošā
latviešu tauta un stājās brālī-
go padomju tautu saimē. Padom-
ju Latvija uzplauka kā teik-
smains papārdes zieds.

Šodien, kad pāri laukiem liks-
mas un skanīgas aizvīļo ligo
dziesmas, tās slavina padomju
cilvēku darbu. Tās nedzied vairs
klausīnieks, bet īstais savas ze-
mes saimnieks — strādnieks un
kolchoznieks, kam labības lauki
met kuplu vilni no pamales līdz
pamalei, kam pieder ganāmpul-
ki, kurus grūti pat saskaitīt.

Komunistiskās partijas vadī-
bā Padomju Latvijas darbajau-
dis ar katru gadu gūst jaunus
un jaunus panākumus visās mā-
su dzīves celtniecības nozarēs.
Taču padomju laudis nemēdz
samierināties ar sasniegto. Kve-
li atbalstot valdības un parti-
jas izvirzīto uzdevumu — tuvo-
kos gados aizsteigties priekšā
Amerikas Savienotajām Valstīm
loppības produktu ražošanā,
viņi diendienā neatlaidīgi cīnās

par jaunu pacēlumu loppol-
bā.

Mūsu rajona darbajaudis, ak-
tīvi iesaistoties šajā kopējā ci-
ņā Ligo svētku priekšvakara
enerģiski uzsāka lielo darba cē-
lienu — loppības sagādi. Vai-
rāk laba slēna, aboliņa, skābba-
rības, tad būs vairāk piena, ga-
ļas, vīnas — tā ir visiem zinā-
ma patiesība.

Ligo svētkos ar ozola vaina-
giem parasti apbalvo labākos
laudis, slavina viņu darba ti-
kumus, bet slīpju un dihdleņu
apbalvošanai šajos svētkos at-
rodas pa dādža vainagam un
asai nātru sauja. Liekas, ka
košus ozola vainagus godam
nolietinājuši kolchozu „Kurzeme”,
„Latvijas strēlnieks”, Kārļa
Marksa vārdā nosauktā „Aba-
va”, „Imanta” un „Komunars”
laudis, kur sēto zālāju un da-
bīgo pļavu pļauja rīt pilnā spa-
rā. Kolchozos „Latvijas strēl-
nieks” un „Kopdarbība” vīsa iz-
zāvētā lopparība savāktā šķā-
gos. Un tomēr arī par šiem kol-
choziem jāsaaka:

Nem, Jāniti, nātru sauju,
Noper viņu vadītājus...

Par ko? Par to, ka vēl nav
sagatavota ne tonna skābbarī-
bas. Cerēsim, ka aso nātru sau-
ja šeit palīdzēs.

Nevār būt šaubu, ka visi Jāņu
bērni būs vienprātīgi par to,
ka dādžu vainags un pēriens
ar asām nātrām pienāks kol-
chozu „Aktivists”, „Grauds”,
„Spars”, Ždanova vārdā nosauk-
tā un vēl dažu citu kolchozu
priekšsēdētājiem, valdes vīriem
un brigadieriem, kas nevar un
nevar panākt īsti spraigu dar-
ba soli pļavās un laukos, un
velkas pārējiem kolchoziem as-
tē.

Šiem laudim gribas teikt: nost
kātruma un nevižību, visiem
spēkiem darbā, lai nākamajos
Ligo svētkos tālu aizskan arī
jaunu darba slava.

Sabiedriskajiem
ganāmpulkiem
vairāk labas
rupjās un
sulīgās
lopparības!

*

Tie, kuri labi
strādā

„Kurzeme” (priekšsēdētājs
b. Surgofts), kur nopļauts 80
ha ilggadīgo zālāju un dabī-
go pļavu.

„Latvijas strēlnieks” (priekš-
sēdētājs b. Rozīts), kur no-
pļauts 60 ha zālāju. Ievesta
šķūņos lopparība no 20 hekt-
ariem.

Kārļa Marksa v. n. (priekš-
sēdētāja b. Zapke), kur no-
pļauts 90 ha zālāju un pļā-
vu.

un tie, kuri
atpaliek

„Aktivists” (priekšsēdētāja
b. Runge), kurš pēdējais ra-
jonā uzsāka lopparības sagā-
di.

„Grauds” (priekšsēdētāja
b. Turka), kur lopparības sa-
gāde norit lēnos tempos.

„Brīvais ceļš” (priekšsēdē-
tājs b. Skudra), kur nejut is-
tu rosmi lopparības sagādē.

Beidz dabīgo pļavu pļauju

Attēlā: viens no čāklākļiem pļāvējiem Krišs Strautmanis Ligo svētku priekšvakarā atgriežas no pļāvām.

Jau krietni pirms Ligo svētkiem kolchozā „Komunars” uzsāka āboliņa pļauju, lai vēlāk no atāla iegūtu labu sēklas ražu. Krišs Strautmanis, Andžs Pētersons un Matvejs Mēness jau pirmajā dienā nopļāva 12 ha. Tagad viss nopļautais āboliņš ir sazārdots un kolchoznieki cītīgi pļauj dabīgās pļavas, kuru platība ir 150 ha.

Pieci pļāvēji: Krišs Straut-

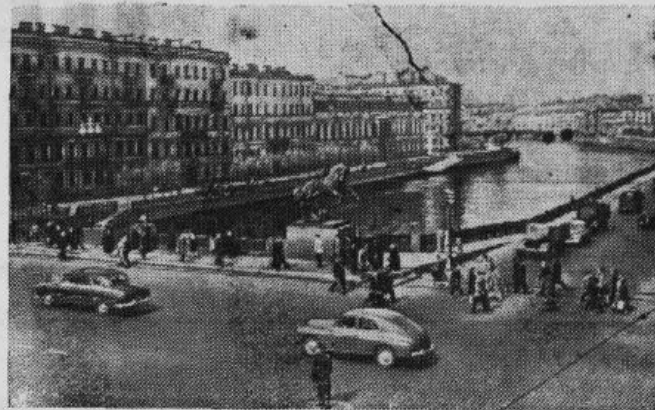
manis, Andžs Pētersons, Toms Kārklis, Matvejs Mēness un Elmars Trofimovs katrs dienā nopļauj pa 3,5—4 ha. Karstajās dienās viņi pļāva nakts un rezultāti neizpalika. Ligo svētku priekšvakarā bija nopļauts vairāk nekā 100 ha. Vēl tikai dažas dienas un kolchozs pabeigs dabīgo pļavu pļauju. Līdztekus pļaujai kolchoznieki izžuvušo sienu sagrābj un ved šķūņos.

Pārskats

par sienu pļaujas gaitu
rajona kolchozos uz
1957. g. 20. jūniju

Kolchozs	Nopļauts dabīgo pļavu sienu (ha)	Levests šķūņos dabīgo pļavu un sēklu zālāju siens no pļāvības (proc)
„Kurzeme”	21,8	—
„Latvijas strēlnieks”	19,8	7,1
Kārļa Marksa v. n.	19,7	—
„Abava”	17,2	2,3
„Imanta”	17,1	—
„Komunars”	16,1	—
„Kopdarbība”	15,9	8,3
„Jaunā gvarde”	13,7	4,2
Raiņa v. n.	13,2	—
„Brīvība”	10,6	—
„Uzvaras karogs”	9,5	—
Mičurina v. n.	9,2	6,9
„Sarkanais karogs”	9,1	—
Leņina v. n.	8,4	—
Lisenko v. n.	8,2	—
„Venta”	8,2	—
„Cīņa”	6,5	1,3
„Beļševiks”	6,3	—
Molotova v. n.	5,9	—
„Traktorists”	5,6	—
„Socialisma ceļš”	5,0	—
„Leņina ceļš”	4,8	—
„Proletarietis”	4,6	—
„Padomju Latvija”	4,1	—
Ždanova v. n.	3,7	—
„Kommunisma ceļš”	3,5	—
„Uzvara”	3,4	—
„Sarkanā zvaigzne”	3,3	—
„Spars”	2,4	—
„Brīvais ceļš”	1,7	—
„Graudis”	0,8	—
„Aktivists”	—	—

LEŅINGRADAI 250 GADI

Attēlā: skats no Apļčkova tilta pār Fontanku.

Leņingrada. Geniālā Leņina pilsēta. Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas šūpulis. Viens no lielākajiem mūsu diženās zemes industrialajiem zinātnes un kultūras centriem. Viena no skaistākajām pasaules pilsētām. Pilsēta, ko apdziedājis Puškins, Gogolis un Dostojevskis ...

Pilnīgi saprotams, ka tāds notikums kā Leņingradas 250 gadi, ko šogad 23. jūnijā atzīmē mūsu pilsēta, nevar nesavijot padomju cilvēkus, neatkarīgi no tā, kur viņi dzīvo — Leņingradā vai Vladivo-

stokā, Rīgā vai Taškentā, Šauļos vai Jelgavā. Leņingradu mīl, ar to lepojas visi padomju cilvēki.

Smolnijā atradās Oktobra štābs. Šeit vēl vakarā 1917. gada 6. oktobrī ieradās Vladimirs Iljičs Leņins. No šejienes viņš vadīja bruņoto sacelšanos. Otrās Viskrievijas Padomju kongress, ko 7. novembra vakarā atklāja Smolnija aktu zālē, pasludināja padomju varu. Šeit pieņemti vēsturiskie dekreti par mieru, par zemi, par Padomju valdības nodibināšanu ar Vladimiru Iljiču Leņinu priekšgalā.

Slaucējas

un gani nāv slinkojuši...

Kad pienāca Ligo vakars Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā, tad aplīgnotāji slaucējas un ganus savās dziesmās noslavēt vien nevarēja. Un jāsaka, ka viņi to bija pelnījuši. Lūk, uzņēmumā kolchoza gans Adams Švares. Viņam aiz muguras jau sen sestais gadu desmits un matos ievijies sirmums, bet, kā izganīt brūnālas, viņš var pamācīt daudzus. No viņa ganāmpulka govīm slaucējas Stachoviča un Tigrē ik dienas izslauc pa 10 un vairāk litriem piena. Līdz Ligo svētku vakaram slaucēja B. Raševska bija izslaukusi vidēji no katras grupas govs 1271

litrus piena, I. Grinberga — 1101, Ž. Stachoviča — 1079, L. Brūmane — 960 un O. Tigrē — 854. Taču līdz gada beigām vēl vairāk nekā pusgads, tādēļ novēlēsīm šogad viņām izslaukt no katras brūnālas vismaz 3000 kg piena.

Druvas apkoptas

Ja citu kolchozu sievietes var lepoties ar plašiem labi apkoptiem cukurbiešu laukiem, tad Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības artēļa kolchozniecības klusē. Protams, neklusē tādēļ, ka nav noravējušas, bet gan tādēļ, ka to sējumi aizņem tikai 6 ha. Taču ir arī viņām ar ko palepoties Ligo vakarā. Šogad

viņas daudz lielākā platībā nekā iepriekšējā gadā audzē dažādu dārzena sēkliniekus. Kā b. Ozolnieka vadītajā I kompleksā brigādē, tā arī Andreja Tropā — II kompleksā brigādē jo rūpīgi ravēti un izretināti aug pirmā gada augi — 2 ha platībā turnepši, 2 ha galda kāposti, 0,5 ha burkāni un citi. No tiem sēklas

šogad neiegūs, toties 6 ha platībā aug otro gadu kultūras, kuras labi apkoptas dos bagātu ražu. Kolchoza lepnums

šogad ir arī labi apkoptie rudzu lauki, kas visā 110 ha platībā sola krietnu graudu birumu.

Zārdos smaržo āboliņš

Bija 15. jūnijs, kad Harijs Zoss ar zirgu vilkmes pļaujmašīnu uzsāka āboliņa pļauju. Drīz viņam sekoja pārējie pļāvēji.

— Šogad kolchozā ar ilggaugiem zālājiem ir apsēti 135 ha. Tie visi sola labu sienu ražu, tādēļ nav ko gaidīt, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Savickis. Iši pirms Ligo svētkiem pļāvējiem zirdziniekiem pievienojās kolchoza traktorists Ignats Stachovičs. Viņš ar traktoru KD-14, kam piekabē pļaujmašīna, ik dienas nopļāva 10 un pat vairāk hektarus.

Pastāvēt saulainam laikam,

ātri žust zālē un jau nākamajā dienā saldi smaržojošo āboliņu krauj zārdos. Šajā darbā netrūkst entuziastu kā pirmā tā otrā brigādē. Lūk, laukkopji F. Šteinbergs, J. Šlakorciņš, A. Šķēle un daudzi citi. Viņi dažās dienās zārdos sakrāvuši āboliņu no vairāk nekā 30 ha. Labi darbs veicas arī pļāvējiem, kuri tanī pat laikā nopļāvuši 50 hektarus.

Redzot zārdos smaržojošo āboliņu un biezās sienu vālus, varam pārliecināties, ka Raiņa vārdā nosauktā kolchoza laudis ir strādājuši tik čākli, ka pelnīti var priecāties.

MTS saņem jaunu tehniku

Aknistes mašīnu-traktoru stacija tiek apgādāta ar jaunu tehniku. Tā saņemusi trīs „DT-24” traktorus, labības un skābarības kombainus, pieckorpusu arkļus. Šeit labības novākšanā strādās 4 jauni kombaini.

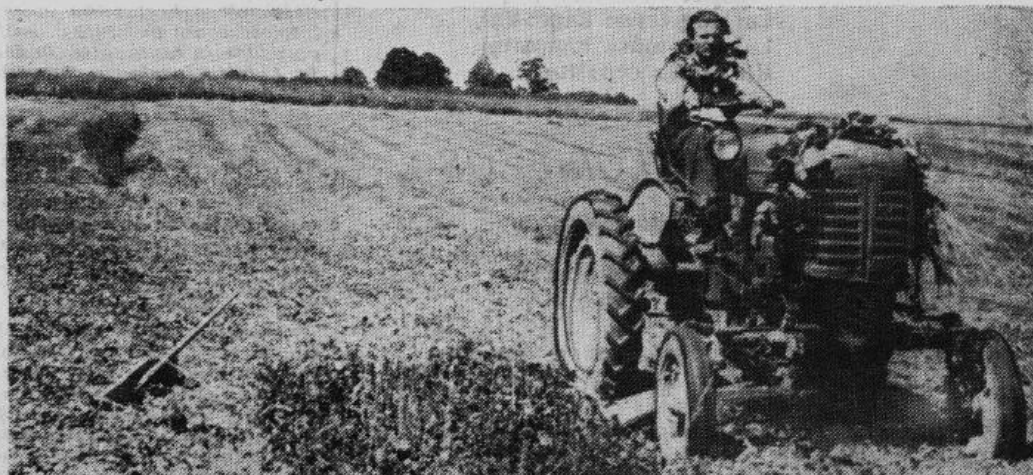
(LTA)

Ligo dziesma tālu skan

Jā, un kolchozā Ligo svētku priekšvakarā arī tālu ska skandināt Ligo dziesmas. Birstala, iepretim kolchoza kantorim bija svētkurotā. Tur pie mielasta galdiem kolchoznieki sagaidīja saulgrīžu svētkus. Kas čākli strādājuši, tiem arī mielasta galds bija bagāti klāts. Tur bija gan miežu alus, eūkas cepetis un teļu āķiņķis. Netrūka arī baltmaizes un citi ēdieni.

Un kā jau tādos svētkos, neiztika bez jautrām dejām, ugunsкура un pūdeles.

A. Dzintars

Kolchoza traktorists Ignats Stachovičs pļauj āboliņa laukā pēdējo vālu.

Uz otrā pusgada rēķina

Lai godam sagaidītu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu Kuldīgas finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs neatlaidīgi cīnās par uzņemto saistību—paveikt gada plānu līdz 10. decembrim—izpildi.

Šajās dienās fabrikas kolektīvs izpildīja pirmā pusgada ražošanas plānu visos rādītājos, bet galdnieku plašu ražošanas ceļš uzdevumu pārsniedzis par 41 proc.

Panākot arvien pilnvērtīgāku iekārtas izmantošanu, nemitīgi atklājot un izmantojot jaunas iekšējās rezerves, iegūta virsplāna produkcija par vienu miljonu 700 tūkstoš rubļiem.

Kā tas panākts?

Visā pusgada laikā nebija deķades, kad mūsu rūpnīca neizpildītu uzdevumu. Pie tam uzņēmuma kolektīvs iemācījies strādāt ne vien ražīgi, bet arī taupīgi. Produkcijas pašizmaksa ir samazināta par 3,1 proc. Algas fonda ekonomija tikai maijā vien bija 134 tūkstoš rubļu.

Panākumus nodrošināja tas, ka fabrikas kolektīvs ne dienu neizmirst, ka plāns ir likums, kas jāizpilda jebkuros apstākļos.

Rūpnīcas vadība veic pasākumus, lai sekmētu kolektīva panākumus. Šajā ceturksnī uzstādīta un nodota ekspluatācijā jauna lobbmašīna, paveikti daudzi kapitāli mašīnu un ierīču remonts. Iekārtas remontam un saglabāšanai veltījam īpašu vērību. Mechaniskā ceha priekšnieks b. Zālītis stingri prasa no visiem cehu vadītājiem saudzīgu apiešanos ar mehānismiem.

Spraigā darbā mūsu kolektīvā izauguši daudzi darba pirmirindnieki. Pašreiz

labākos panākumus ir guvis b. Gorechova vadītais līmēšanas cehs. Ar teicamiem rezultātiem šeit strādā Zentas Pēskopas vadītā līmētāju brigade, maiņas uzdevumu veicot par 135 proc. Ar savu akurātu darbu labas atsauksmes izpelnījās klājējas Valija Sveile un Mirdza Bejere. No līmētājiem neatpaliek arī lobišanas cehs, kuru vada b. Ratenbergs. Viņa vadībā izauguši daudzi labi lobiņtāji kā K. Doniņš un J. Kalniņš, kas savus dienas uzdevumus veic par 140—154 proc.

Tā strādājot, mūsu kolektīvs bieži izcēla premijas. To sadalē ievērojam stingru principu, ka pilnas premijas saņem tikai tas ceha kolektīvs, kurš izpilda visas socialistiskās saucības saistības. Pie katras premiju sadales daļu priekšnieki dod savas rezolūcijas, kā attiecīgais ceha kolektīvs strādājis. Ja ir brāķa un disciplīnas neievērošanas gadījumi, algas fonda pārtēriņi, ceha kolektīvam tiek attiecīgi samazināta vai pilnīgi atņemta premija. Šāda kārtība veicina darba disciplīnas nostiprināšanu, teicamas kvalitātes produkcijas ražošanu.

Cīņa par to, lai šodien padarītu vairāk un labāk nekā vakar, turpinās. Saistībās ir ierakstīts—līdz gada beigām dot virsplāna produkciju—5000 kbm galdnieku plates un 300 kbm finiera. Tas nav viegls uzdevums, bet rūpnīcas „Vulkans” kolektīvs ne vienreiz jau pierādījis, ka ar labu gribu grūtības vienmēr ir pārvaramas.

T. Zilgalvis,
rūpnīcas tehniskās kontroles
nodaļas priekšnieks

MUMS RAKSTA

Par dažām nekārtībām Alsungā

Alsungas strādnieku ciemata tuvumā ir tā saucamais „Tiesas kalns”, kur 1905. gadā tika nežēlīgi nomocīti divi revolucionāri cīnītāji. Šo cīnītāju piemiņa vēl ilgi bija patīkusi cilvēku atmiņai un agrāk šo vietu apkopa, tikai tagad visapkārt tai rēgojas izbērtu gruvešu kaudzes.

Turpat „Tiesas kalna” nogāzē atrodas Alsungas mežsaimniecības ugunstornis. Tas atrodas nožēlojamā stāvoklī. Torņa iekšpusē tādas pat gruvešu un atkritumu kaudzes kā pie „Tiesas kalna”. Uzskāpis pie ugunssarga, atradu svarīgu trūkumu, proti: dienasgrāmatā rakstīts, ka redzes

loks ir—„sākot no 0° līdz 360°”, kamēr patiesībā sienas iebūvēto balķu deļi izzūd 110° no redzes loka, kas ļoti traucē darbu ugunsgrēka noteikšanai.

Lietainās dienās caur saplīsušo jumtu ugunssarga postenis pieplūst ar ūdeni un uz instrumenta, kas pagatavots no finiera, ar tinti atzīmētie loka grādi un cipari izmirst un izzūd kā sniegs pavasara saulē.

Ugunssargam nepieciešama arī karte un labāka apkārtnes novērošanai binoklis.

Pēdējais laiks attiecīgām iestādēm stāties pie šo nekārtību novēršanas.

A. Krauze

Nav kur apsēsties

Cetrus kilometrus no Kuldīgas uz Skrundas šosejas ir autobusu pietura—lapene. Pieturas vietā aug kupls ozols, ap kuru visu laiku bija soli, kur pasažieri piesēdies. Tagad jau vairākas dienas nav solu kur atpūsties. Braucēji

spiest stāvēt kājās vai arī vāļāties grāvī vai tālāk nepļautajā zālē. Nepieciešams ceļu ekspluatācijas iecirknim № 12 parūpēties par braucēju ērtībām.

E. Semjonovs

MECHANIZATORU SVĒTKOS

Īsi pirms Ligo svētkiem kādā saulainā sestdienas pievakarē uz Kuldīgas mašīnu un traktoru staciju devās daudzi ļauži. Jau pa lielu gabalu nācējiem pretī virmoja priecīgas marša skaņas. Tā MTS orķestris sveica viesus, kas ieradās mechanizatoru pavasara sējas pabeigšanas svētkos.

MTS direktors b. Meņģis, atklājot mechanizatoru svētkus, runā par tiem sasniegumiem, kādus kolektīvs guvis pavasara lauku darbos. Izrādās, ka šie sasniegumi nav mazie. Izdevīgais pavasaris atļāva ar tērauda kumelēm izbraukt kolchozu tīrumos daudz agrāk nekā citus gadus. Līdz 1. Maija svētkiem vairākos kolchozos, kā „Traktorists”, „Sarkanā zvaigzne”, „Boļševiks” pavasara gaudaugu sēja jau bija pabeigta. Lai arī kāds pavasara darbu veids tas nebūtu, visur mechanizatori krietni pārsnieguši līgumus ar kolchoziem. Par 432 hektariem pārsniegts gaudaugu sējas uzdevums, ar tehniku iestādīts gandrīz 150 hektaru kartupeļu vairāk nekā bija plānots. Arī lopbarības kultūras iesētas par 172 hektariem vairāk nekā līgumos bija paredzēts. Un kur vēl pavasara aršana, diskosšana, eēšana, kultivēšana!

Vispārēju sajūsmu izraisa Lauksaimniecības Ministra pavēle, ar kuru daudzi labākie darba darītāji apbalvoti ievērojamām naudas premijām.

Un tālu pāri Ventas ūdeņiem atkal šūpojas muzikas skaņas. Oficiālā daļa beigušies. Pēc neliela pārtraukuma sāksies Latvijas PSR Valsts Filharmonijas solistu koncerts. Kamēr mākslinieki noskalo ceļa putekļus un sakārtojas priekšnesumiem, mechanizatori un viesi pastaigājas pa parku, gar Ventas malu. Rāmajos ūdeņos spoguļojas klejojoši mākoņi, garākas kļūst ēnas, bet vējš, kas pārsalc Ventas krastu un iedziedas simtgadīgos parka koku zaros, nes līdzī tik reibinošas un tvanīgas zāļu un ziedu smaržas, ka ikviens kļūst vēl likmāks.

Sākas koncerts. Katra mākslinieka sniegumu klausītāji uzņem ar atzinīgiem aplausiem.

Aizvadīts arī koncerts. MTS direktors b. Meņģis, kā jau šī vakara saimnieks, aicina mechanizatorus, viesus un māksliniekus pie galdiem.

Zālā laukumā, kuru no visām pusēm ieslēdz veci, kupli salapojuši koki, bagātīgi klāti galdi. Redzams, ka MTS laudis tiešām vēlējušies, lai

„iestiprināties”, bet šoreiz viņš nav skops. Pārī kausam pāršļācas baltas putas.

— Pelnīts, pelnīts! — sauc liksmas balsis.

Laudis ir priecīgi. Pirmā dziesma atskan pie galda, kur sēž mechanizatori. Kaut arī atpūtas diena, mechanizatori jau domā par turpmāko, pašreiz svarīgāko darbu. Tāpēc arī kā pirmo viņi sāk dziedāt dzīvespriecīgo tautas dziesmu: „Div’ pļaviņas es nopļā-

Pirmo alus kausu piepilda MTS direktors b. Meņģis.

vu, sarkanbalta ābolin’... Mechanizatoru dziesma aizrauj arī pārējos un drīz viņiem piebalso arī tie, kas sēž pie apkārtējiem galdiem. „Div’ pļaviņām” seko cita tautas dziesma. Raksturīgi, ka mechanizatoru svētkos galvenokārt tiek dziedātas dziesmas, kas slavina darbu, tā darītājus, dzimtas zemes krāšpumu.

Kad dziedāts gana, daudzi ceļas no galdiem un dodas uz deju laukumu. Par labu deju muziku rūpējas orķestris, brīžiem ieskanas radiola.

Un atkal skan dziesmas. Liekas, vecais MTS parks un Ventas līcis šajā pusē nekad vēl nav klausījies tik priecīgos laudis. Liekas, vislabāk, visskaistāk prot priecāties tieši tie, kas strādā dzimtenes druvās un audzē maizi.

Daudz dziesmu tanī vakarā izdziedāja, daudz deju nodejoja. Taču ļautri vecajā parkā bija arī vēl nākamā diena. Kuldīgas MTS kolektīvs prot ne tikai strādāt, bet arī priecīgi svinēt savus darba svētkus.

V. Kļava

Vērtīgu balvu saņem brigadieris b. Apinis.

Visur ir krietns virsplāna devums. Tāpēc arī MTS administrācija nav bijusi skopa un visi krietnie darba darītāji saņem vērtīgas balvas. Izpildot pavasara darbu plānu par 145,6 procentiem, pirmo vietu izcīnījusi 12. traktoru brigade, kuru vada Voldemars Vaivads. Šī brigade saņem ceļojošo sarkano karogu „Labākā traktoru brigade”. Vērtīgas balvas saņem traktoru brigāžu brigadieris V. Vaivads, L. Freibergs, M. Smirnovs, J. Apinis, kuri priekšzīmīgi organizējuši pavasara darbus, panākot, ka tos veic paredzētos agrotehniskos termiņos un labā kvalitātē. Brigadieris P. Apinis un I. Kraučuks saņem balvas par to, ka viņu brigades apsējušas gaudaugus līdz 1. maijam.

Daudz skaistu balvu saņem labākie traktoristi P. Volkovskis, J. Laizans, E. Kalniņš, J. Šācs, K. Doniņš un vesela rinda citu, kuri nav zēlojuši spēkus, lai kolchozos vilpotu kuplas druvas. Balvas piešķirtas arī daudziem piekabinātājiem, atslēdzniekam, kafejam, autogēna metinātājam, mehaniķim, šoferiem un citiem. Daudziem krietna darba darītājiem ar direktora pavēli izteikta pateicība.

svētku dalībniekiem nekā netrūktu. Kārdinoši pretī smaržo šķīvji ar maizītēm, lielvēderainās māla krūzēs puto alus, ar spilgtām etiķetēm lepojas vīna pudeles. Raibā rindā pie galdiem sasēžas mechanizatori, viņu ģimenes locekļi, aicinātie viesi no pilsētas un kolchoziem, mākslinieki no Rīgas. MTS direktors b. Meņģis pilda pirmo alus kausu. Citreiz viņa pieres saraucas dūsmīgās rievās, kad kāds no mechanizatoriem

Attēlā: pie bagātīgi klātajiem galdiem visi jūtas omulīgi.

»*«

Aplīgosim

»*«

Jāņu diena atnākusi,
Gaļu prīku atnesusi,
Tālu vilņo ligo dziesmas,
Darba varu skandinot.

Čaklos laudis slavējam,
Jaunas sekmes novēlam,
Slišķlemašām nātrēm dodam,
Viņus krietni aplīgojam.

* * *

Lopkopju-slaucēju socialistiskajā sacensībā pirmajā vietā rajonā izvirzījies lopkopislaucēja Olga Klestrova. Piecos mēnešos viņa no katras govs izslaukusi 1345 l piena. (Fakts)

Kas kaitēja Klestroval
Jāņu dienu negaidīt:
Ik pa dienu kannu piena
Deva katra brūnājiņa.

* * *

Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā šā gada piecos mēnešos no katras govs izslaukts par 346 kg piena vairāk nekā pērn tānī pat laikā. Kolchozā pārsniegts liellopu un labi izpildīts slaucamo govju laudzēšanas plāns.

(Fakts)

Daudz blīgovju kolchozam—
Labas piena devējiņas,
Kolchoznieki priecājās:
Būs bagāta darba diena.

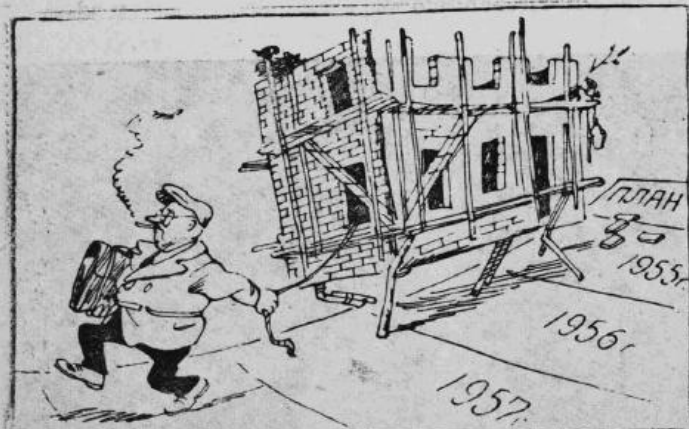
* * *

Kabiles MTS brigadiers b. Rubens vadītā traktoristu brigādē socialistiskajā sacensībā izvirzījies pirmajā vietā, gada uzdevumu izpildot par 105,5 procentiem. Gada uzdevumu krietni pārsnieguši traktoristi b. Veisbergs un Zanders. (Fakts)

Lai strādāja, kas strādāja,
Traktoristi tie strādāja,
Tie uzvar, uzceļja,
Tie iesēja labību.

Vijat, mēlās, Jāņu viju,
Pušķojat traktoristus,
Lai tie vēl šovasar
Otru plānu izpildīja.

Leņina vārdā nosauktajā kolchozā jau vairākus gadus nevar pabeigt liellopu kūts būvi. (Fakts)

Pieciņš govis atnesās,
Jauno kūti gaidīdāmas,
Piecus gadus būvētāji
Nevar kūti uzbūvēt.

Dod, Jānīti, jaunu sparū,
Būvbrigādes locekļiem,
Lai šī šito vasariņu,
Jauno kūti uzlietoja.

Līdz Ligo vakaram neviens rajona kolchozā vēl nebija uzsācis skābarības gatavošanu. Iznāks tā, ka ziemā vajadzēs iet uz kaimiņu rajoniem aizņemties.

(Fakts)

Valžu viri sānu kasa:
— Ko par skābarību prasa?
— Ko tad tverties lešā bēzīs?
Val gan mālus tajās gāzīs?

Vaiganbūdiem par lopiņiem?
Plēnu cerē izslaukt stopiem.
Ko gan lops no ūsmas zinās,
Varbūt silēs paskubinās?

Vairākos rajona kolchozos, kā „Aktivists”, „Proletarietis”, „Brīvais ceļš”, „Grauds”, „Padomju Latoja”, „Zdanova v. n. un vēl

Zāle saaugusi bieža,
Tikai izkaptis to negrieza,
Bites medutīgu taisa,
Āboliņš ziedlapas kaisa.

— Ziemā prasīsies kad skābums,
Val gan nebūs kārtīgs nāburgs,
Kas šiem palīdzēs kā likts
Un pie tam vēl nebūs pikts.

Šķiet, no augšas jādod māļens,
Ka ir nepareizs šāds gājēns.
Glūži jocijs iznāk slaukums,
Udeni ir vairāk taukums.

dažos noplautas pavīsam niecīgās ābolīņa un dabīgo pļavu platības. (Fakts)

Nem, Jānīti, asas nātras,
Ej pie šītiem slinkotājiem,
Gau tu viņus atrādīsi,
Stilbus zilus pataīsi.

Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā cūkkopas Olgas Zvaigles piefermas lauks nav apkopts un aizaudzis ar rudzpuķēm līdz jostas vietai. Šā kol-

choza II kompleksa brigādes brigadieris Mārtiņš Osiņš vairākus mēnešus bufetē nekā pie darba darītājiem. (Fakts)

Ciema laudis brimījās,
Kas tai laukā ciniņās?
Rudzpuķe ar ušu kāvās,
Zvaigule pa mājām rāvās.

Mārtiņš Osiņš kāli moki:
— Kur tas pazudis kā peklis?
Ieklidis būs bufetē,
Kur Osiņš bieži fiederē.

Finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs pirms termiņa ar uzviņu izpildīja pusgada plānu.

(Fakts)

Vulkanieši šogad braši,
Plānu steldza pildīt aši,
Laudis strādāja, cik spēja,
Doto vārdu paturēja.

Nebij jāpienākuši,
Jau pus plāna pildījuši,
„Otro pusl” apsolām—
Pildīsim ar uzviņām.”

Isa, isa Jāņu nakts,
Te satumsa, te izausa;
Nepaguvu aplīgot
Savu lielu tirumīgu.

Es Jāniti pavadīju,
Līdz viņam kalniņam,
Tā sacīju vadīdama:
Nāc, Jāniti, citu gadu!

Tiesas chronika

Rubenis Hermanis, dzimis 1905. gadā, dzīvo Kuldīgas rajona Viestura ciema „Putniņos”, strādā padomju saimniecībā „Vārme”, šā gada 27. maijā iereibušā stāvoklī Zuteņu pasta nodaļas kantorī organizēja skandalu un kaitiņu. Tautas tiesa sodīja pilsoni Rubeni ar četrām dienāktīm aresta, nodarbinot fiziskā darbā.

Lubgans Stāpislavs, dzimis 1912. gadā, dzīvo Viestura ciema „Nikuļos”, strādā padomju saimniecībā „Vārme”. Būdams stipri iereibušā stāvoklī, šā gada 27. maijā Zuteņu pasta nodaļā tas organizēja skandalu. Tautas tiesa sodīja Lubganu uz četrām dienāktīm arestā, nodarbinot fiziskā darbā.

Aļeņkins Harijs, dzimis 1926. gadā, dzīvo Kuldīgā, Stachanoviešu ielā № 4 dzīvoklis 3, strādā kā BUB dūmvadu tīrītājs. Tautas tiesa sodīja uz 7 dienāktīm par to, ka viņš šā gada 6. jūnija vakarā, būdams iereibis, sacēla traci, demolēja dzīvokļa iekārtu, lamājās necenzētiem vārdiem un pretojās milicijas darbiniekam.

Veisbergs Richards, dzimis 1930. gadā, dzīvo Kuldīgā, Leņina ielā 12, strādā kā mei-

stara palīgs Kuldīgas tūku fabrikā, komjaunietis. Būdams iereibušā stāvoklī, naktī no 9. uz 10. jūniju dzīvoklī lamāja sievu un draudēja tai. Pēc tam izgāja uz Leņina ielu un turpināja lamāties. Tautas tiesa pilsoni Veisbergu sodīja ar četrām dienāktīm arestā.

Ermanis Vilnis, dzimis 1932. gadā, dzīvo Sarkanarmijas ielā № 53-1, strādā Kuldīgas patērētāju biedrībā kā motorzāģa vadītājs. Šā gada 12. jūnijā pulksten 20.30, būdams stipri iereibis, viņš piekinoteatra „Komjaunietis” uzsāka kaitiņu ar pilsoni Lodi, pārsitot tam degunu. Tautas tiesa sodīja pilsoni Ermani ar 10 dienāktīm arestā, nodarbinot fiziskā darbā.

Liepa Kārlis, dzimis 1926. gadā, dzīvo Kuldīgā, Ziedu ielā № 9, strādā ATK-7 kā šoferis. Būdams iereibušā stāvoklī, 15. jūnijā viņš iegrāja Kuldīgas centralajā telefonā sarunu vietā, lamājās necenzētiem vārdiem un iesita pilsonim Vičmanim ar dūrī seļā, pretojās milicijas darbiniekiem. Tautas tiesa sodīja pilsoni Liepu ar četrām dienāktīm arestā.

R. Dekterovs,
milicijas seržants

SPORTS

„Vulkans” — Liepājas „Sarkanais Metalurģs” 0:2

16. jūnijā Liepājā notika vienlaikus interesantākajām ceturtdiņas spēlēm futbolā starp Liepājas „Sarkano Metalurģu” un Kuldīgas „Vulkana”. Līdz ceturtdiņai kārtai abas vienības nebija zaudējušas nevienu spēli, tādēļ abas vienības spēlei bija gatavojušās ļoti nopietni. Neskatoties uz karsto laiku, spēle sākās ļoti straujā tempā. Kuldīdzniekiem liepānieku taktika ziņā: spēles pirmajās minūtēs salauzt kuldīdznieku aizsardzību un gūt vārtus spēles sākumā. Liepānieki veldo vienu uzbrukumu pēc otra, tomēr kuldīdznieku aizsardzība spēlē droši un laikā likvidē visus bīstamākos momentus. Tā tas turpinājās līdz spēles divdesmitajai minūtei, tad spēle izlīdzinās un pārsvaru pārņem „Vulkans”. Karaškevics nonāk viens pret vienu ar „Metalurģa” vārtsargu Rūju, seko sitiens no 5 m attāluma, bet vārtsargs pagūst kritienā bumbu uzverti. Vēl vairākas izdevības vārtu gūšanai netiek izmantotas un līdz ar to beidzas neizšķirti pirmās puslaiks.

Otrajā puslaikā „Vulkans” futbolistu sabiedrotais ir diezgan stiprais vējš. Abas komandas pieļiek visus spēkus, lai gūtu vārtus, bet abām komandām nesekmējās ar vārtu gūšanu. Spēle sāk izlīdzināties un galvenokārt notiek laukumā vidū. Līdz spēles beigām atlikušās 10 minūtes. Seko Kreislēra, Rubula, Karaškevica kombinācija — Karaškevics spēcīgi sit pa vārtiem, „Metalurģa” vārtsargs bumbā tver, bet izlaiž no rokām. Klāt pleisteldzas Veisbergs — atkal sitiens, bet bumbu no tuklēm vārtiem paspēj izsist „Metalurģa” aizsargs Sudmalis. Atseļo bumbu saņem „Metalurģa” labais ārējais uzbrucējs Ž. Zviedris, tas atspēlē bumbu tālāk gar malu A. Zviedrim — pēdējais centrē bumbu, un Ž. Zviedris no dažiem metriem gūst uzvaru nesošos vārtus. „Vulkans” spēlētāji „apmuls”, vēlreiz nesaprašanās un zaudēti otri vārti. Jāsaka — „Metalurģa” uzvara pelnīta, tomēr pie labākas veiksmes rezultāts beigās varēja būt arī pretējs.

H. Freimanis

„Vulkans” — RVR (Rīga) 1:2

Ceturtdien, 20. jūnijā „Daugavas” stadionā kārtējā LPSR pirmās grupas meistarsacīkšu spēlē futbolā tikās „Vulkans” un RVR (Rīgas vagonu rūpnīca) futbolisti. „Vulkans” šoreiz spēlē nedaudz mainītā sastāvā: Menckops, Lādons, Kurālskis, Blūms, Kramzaks, Freimanis, Kreislērs, Karaškevics, Rubulis, Veisbergs, Katucans.

Spēli sāk vīsi un tūlīt redzams, ka abas komandas nolēmušas cīnīties par diviem, tik ļoti svarīgiem punktiem. Vairāki bīstami momenti izveidojas gan pie vieniem, gan otriem vārtiem, bet tos likvidē abu komandu labi spēlētāji vārtsargi. Vērojams neliels ridznieku tehniskais pārkums. 12. minūtē no Ogerčuka piespēles Kuzmins gūst rezultātu RVR labā. Rezultāts 1:0 neizmainās labu laiku, lai gan kuldīdznieku uzbrukumam rodas vairākas izdevības to izlīdzināt. 28. minūtē Fre-

manis lēnā bumbā ridznieku sargātajos vārtos. Panāku ledvesmoti, vulkanieši bieži apdraud vīsu vārtus, bet tikai teicami spēlētāji vārtsargs glābj tos no vārtu zaudējuma.

Otrajā puslaikā, spēlējot pa vējam, RVR futbolisti ir nelielā pārsvarā. „Vulkana” komandā Rubula vietā spēlē Pilādzis. Vīsi veido vienu uzbrukumu pēc otra. Pēc viena no tiem tiesnesis piešķir 11 m soda sitienu, ko Ogerčuka precīzi pārvērš vārtu gūvumā.

Kad atskan tiesneša beigu signāls, rezultāts ir 2:1 RVR labā. Ridznieki izcīnīja vērtīgu uzvaru, atņemot „Vulkanam” ļoti svarīgus divus punktus. Z. Ozols

Laikraksta nākamais numurs iznāks šā gada 28. jūnijā.

Redaktora v. E. Adamsons